

[Paahol.]

fuldstændig afvikling af byggestoppet og har peget på, at byggestoppet har en række uheldige virkninger, idet det trækker arbejdskraft bort fra boligbyggeriet til sekundære opgaver, vedligeholdelsesopgaver o. lign., og vanskeliggør det for mestrene at holde på svendene.

Jeg har ikke tilstrækkelige forudsætninger til at bedømme, om det er forsvarligt på indeværende tidspunkt at ophæve igangsættelsesstopet, men jeg mener, at befolkningen har krav på at få at vide, hvordan det efter boligministeriets skøn ligger i dag, og hvilke muligheder der er i den nærmeste fremtid. Jeg mener, at det har ganske særlig interesse på baggrund af nogle udtalelser, som den højtærede boligminister for kort tid siden er fremkommet med. Den højtærede boligministers partiorgan Aktuelt indeholdt den 13. august et referat af nogle udtalelser, som den højtærede boligminister skulle være fremkommet med på Dansk Tømrerforbunds kongres — jeg beder om tilladelse til at citere. Der står i Aktuelt:

„Boligministeren gav udtryk for, at det private byggeri ikke skal have fortrinstilling over for det sociale. Efterhånden som det bliver muligt at frigive mere byggeri, ville han bestræbe sig på, at de to kategorier blev mere ligestillet end hidtil, og det var hans mål at nå op på et antal af 10 000 lejligheder i almen-nyttigt byggeri — et antal, som nogenlunde svarer til det, der maksimalt på noget tidspunkt har været opført på et enkelt år af denne kategori.“

Udtalelsen er refereret i et andet af den højtærede boligministers partiorganer, nemlig Demokraten i Århus, under overskriften „10 000 almennyttige lejligheder“, og det hedder i Demokratens referat:

„Der er i regeringen enighed om, at der ved frigivelse af byggeri i det kontrollerede område skal være en vis lighed mellem privat og almennyttigt byggeri.“

Nu er det altså, jeg gerne vil bede den højtærede boligminister om at udlægge teksten for mig. For det første har den højtærede minister ifølge referatet udtalt sig således, men det meddeles altså også, at den samlede regering skulle stå bag ved denne udtalelse. Dette er jo ganske bemærkelses-

værdigt, og jeg vil gerne have bekræftet, om det er rigtigt, navnlig om den højtærede minister hr. Viggo Starcke, som i går pralede med, at han havde liberaliseret boligbyggeriet, også står bag denne udtalelse, hvorefter de sociale boligselskaber altså skal vende tilbage til at bygge så meget, som de maksimalt har bygget noget enkelt år. For så kan man unægtelig spørge: hvor bliver liberaliseringen af? Så vil man kun have opnået to ting hidtil: en øjeblikkelig virkning, nemlig kaos inden for byggeriet, og en virkning på længere sigt, nemlig denne, at den højtærede boligminister fremtidig får hals- og håndsret over byggeriet, således at han ganske egenmægtigt kan bestemme, hvem der skal bygge, hvor meget der skal bygges, o. s. v. o. s. v.

Men er det andet end ønsketænkning fra den højtærede ministers side? Er det realiteter? Er der flertal bag ham i denne sag? Det synes jeg nok har en betydelig interesse at få klaret. Skal vi virkelig i fremtiden sigte imod at bygge 10 000 lejligheder med en lånegrænse op til 94 pct., med et driftstilskud på 8 kr. 50 øre pr. m², hvilket svarer til en 700-800 kr. om året for en normal 3 værelses lejlighed, og med frihed for at betale indkomstskat o. s. v. o. s. v.

For mig at se var det mere nærliggende, nu at prøve på at samle sig om de sociale opgaver inden for boligbyggeriet, om saneringen og om de mindstbemidlede og børnerige familiers boligproblem i stedet for at sprede kræfterne over en bred front.

Socialdemokratiet har jo tidligere i sin programudtalelse fra 1957 og ved fremsættelsen af boliglovsforslagene i 1958 givet udtryk for den tanke, at det måtte være rigtigt for fremtiden at gå over til at yde de tilskud, der skulle ydes, på grundlag af lejernes personlige, familiemæssige og økonomiske stilling og ikke, således som det nu er tilfældet, efter bygherreforholdet. Desværre blev dette synspunkt ikke fulgt op med byggestøtteleven, men jeg henstiller, at man tager denne tanke op, som der var principiel enighed om, det erkender jeg.

Man har anklaget det private byggeri for at bygge for små og for dyre lejligheder, og det er utvivlsomt rigtigt; der er noget om snakken. Men det er også rigtigt, sådan som det er fremhævet af den tidligere afdelingschef i boligministeriet, hr. Viggo Nørby,